

Posudek školitele na disertační práci Martina Šálka:

„Ekologie lasicovitých šelem ve středoevropské krajině“

O Martinovi Šálkovi je možno říci, že je typickým terénním zoologem. Umí se pohybovat v přírodě, umí determinovat pozorovaná zvířata, umí je chytat a zacházet s nimi, umí naplánovat cesty do různých částí světa a přivážet z nich velecenný materiál i autentickou obrazovou dokumentaci. To jsou všechno přednosti, které jsou v prostředí moderních zoologů stále méně a méně časté. Když k tomu ještě dodám, že Martin Šálek je člověk kamarádský a přímo jednající, který drží slovo, není překvapení, že si může snadno vybírat spolupracovníky pro naplňování svých cílů, ale také že sám je vítaným spolehlivým spolupracovníkem. V badatelských kolektivech je Martin motorem a koordinátorem velmi vehementním a to trvá i při finalizaci práce, při vyhodnocování výsledků a psaní textu až po konečné přijetí článku redakcí časopisu. Během doktorandského studia jsem dokonce musel několikrát jeho „drive“ mírnit, protože již to bylo na úkor jeho zdraví. Ostatně počet vyprodukovaných studií to jasně dokumentuje.

Když jsme společně hledali a upřesňovali téma disertace, bylo nám jasné, že studium malých lasicovitých šelem je velmi potřebné ale také to, že se tyto šelmy těžko metodicky uchopují. Několik měsíců jsem si to vyčítal, do čeho jsme se to pustili, ale první výsledky mě poněkud uklidnily a nyní si již nedovedu představit, že bychom se těmto šelmám nevěnovali. Dnes tedy mohu s klidem konstatovat, že bylo řešeno aktuální téma, které má jak charakter základního výzkumu, tak ale také výzkumu aplikovaného v oblasti ochrany biodiverzity. Když se hovoří o tom, že šelmy to mají v naší krajině těžké, tak je ale také třeba dodat, že i badatelé, kteří se jim věnují a tak si nedovedu dnes představit nikoho jiného v širším okolí, kdo by to zvládnul, a který by o nich přinesl původní poznatky.

Z těchto poznatků kromě jiného vysvítá, že fragmentace habitatů a krajiny není tak jednoduše negativní, jak to prozatím můžeme často slyšet. Dnes je stále jasnější, že máme vtisknutou nevhodnou představu lesa a potažmo dokonce bohužel i smrkové monokultury jako vrcholného porostu a prostředí. Na opačné straně pak stojí lesní disturbance, lesní ostrůvky, koridory a další krajinné elementy. Ty v současné krajině často připravují přímo polní behaviorálně-ekologické experimenty, které Martin Šálek šikovně využil k odhalení různých strategií a preferencí vybraných šelem, a které přinášejí důležité poznatky nejen o nich, ale také poněkud překvapivé poznatky o současné fragmentované krajině.

Na základě výše naznačených skutečností mi nezbyvá nic jiného než kolegovi, Martinu Šálkovi, vyjádřit velké uznání za zvládnutou disertační práci a doporučit ji k obhajobě.

V ČB 20. 10. 2009

Doc. RNDr. František Sedláček, CSc.